

РЕШЕНИЕ

№ 6631

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **7104** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. последно от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. Б. А., чрез процесуалния му представител адв. Х. К., срещу Решение от 11.02.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 21 състав, постановено по НАХД № 408/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 19-513-07-99004 от 19.11.2019 г. на Началник 07 РУ - СДВР, с което на основание чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, на касатора е наложена глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 16а, ал. 2 от Закон за защита от шума в околната среда (ЗЗШОС).

В жалбата се твърди, че решението на съда е постановено при неправилно приложение на материалния закон и при допуснато нарушение на процесуалните правила. Не се излагат конкретни възражения относно твърдяната незаконосъобразност. Моли се отмяна на процесното решение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът – началникът на 07 Районно управление със Столична дирекция на вътрешните работи, в представен писмен отговор на касационната жалба и в представени писмени бележки от 15.10.2021 г., оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Излага твърдения за законосъобразност на

оспореното решение и на потвърденото с него НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

На 14.11.2019 г. бил подаден сигнал за шум, идващ от заведение кафе-бар „Б.“, находящ се в [населено място],[жк], [улица], в сграда, която не е жилищна. На място пристигнали двама служители на 07 РУ-СДВР, които констатирани, че на място се чувал силна музика и бумтене. Установен бил управителя на заведението, а именно А. Б. А., който бил предупреден с разпореждане на основание чл. 64 от ЗМВР, като му е било указано да спазва разпоредбите на ЗЗШОС. Разпореждането е съставено около 02:15 часа. След посещението постъпил втори сигнал в ОДЧ и около 03:20 часа полицейските служители отново посетили заведението. На място в заведението отново констатирани силна музика и бумтене. За двете посещения са изготвени докладни записки.

На управителя на заведението А. А. и на озвучителя били съставени два АУАН. Конкретно на касатора А. А. е съставен АУАН № 4/14.11.2019 г., в който е посочено, че с поведението си А. е нарушил разпоредбите на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя, като му е връчен срещу подпис.

Въз основа на АУАН № 4/14.11.2019 г., началникът на 07 РУ-СДВР е издал обжалваното наказателно постановление № 19-513-07-99004/19.11.2019 г., с което на основание чл. 34а, ал. 1 ЗЗШОС на А. А. е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв. В НП е възприета описаната в АУАН фактическа обстановка.

НП е връчено на касатора на 16.12.2019 г.

По делото е представена Заповед № 812з-829/23.07.2019 г. на министъра на вътрешните работи, с която са определени длъжностните лица, които да осъществяват контролна дейност по чл. 16а, ал.2 и ал.3 от ЗЗШОС, както и да съставят АУАН и НП за констатирани нарушения на посочената разпоредба. Сред оправомощените лица са иполицейските органи към съответните ОД на МВР и СДВР, както и началника на 07 РУ-СДВР /т.2.2/.

СРС е събрал гласни доказателства, като е разпитал като свидетели актосъставителя и служителят в 07 РУ-СДВР, присъствал на проверката.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение от 11.02.2021 г., по НАХД № 408/2020 г., с което е потвърдил НП № 19-513-07-99004 от 19.11.2019 г. на Началник 07 РУ - СДВР, с което на основание чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, на касатора е наложена глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 16а, ал. 2 от Закон за защита от шума в околната среда (ЗЗШОС).

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 11.02.2021 г., постановено по НАХД № 408/2020 г., с което СРС, НО, 21 състав, е потвърдил НП № 19-513-07-99004 от 19.11.2019 г. на Началник 07 РУ - СДВР, с което на основание чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, на А. Б. А. е наложена глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 16а, ал. 2 от Закон за защита от шума в околната среда (ЗЗШОС).

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от А. Б. А., допустима жалба.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществени процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

АУАН е издаден от компетентен орган старши полицаи при 07 РУ-СДВР, а НП от началникът на 07 РУ - СДВР, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства, и по-конкретно от показанията на актосъставителя и приобщения доказателствен материал. По същество е приел, че установеното деяние е съставомерно и е обосновал извод за правомерно ангажиране отговорността на касатора на соченото основание,

както и е изложил мотиви, с които е обосновал неприложимост на института на маловажния случай по чл. 28 от ЗАНН, поради което е потвърдил наказателното постановление. На представените от ответния орган доказателства не са представени други, които да притивостоят.

С разпоредбата на чл. 16а, ал. 2 ЗЗШОС (в относимата редакция) се забранява озвучаването от търговски обекти и на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 14, 00 до 16, 00 ч. и от 23,00 до 8,00 ч. Въведената забрана е обща, абсолютна и императивна. С разпоредбата не се създават задължения на определени субекти (физически лица и/или юридически лица), а се регламентира правилото, че не следва да се допуска озвучаване на тези обекти в посочения часови интервал.

Съгласно санкционната норма на чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС за нарушение по чл. 16а, ал. 2 от закона физическите лица се наказват с глоба от 500 до 1000 лв., а на юридическите лица и на едноличните търговци се налага имуществена санкция в размер от 3 000 до 6 000 лв. От фактичeskото описание и правната квалификация на деянието еднозначно и безспорно се установява, че в случая А. А. е наказан за това, че е нарушил законовата забрана и е допуснал и озвучавал заведението през нощните часове. Правилно е ангажирана административно-наказателната му отговорност на основание чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, като размерът на наложеното му административно наказание "глоба" е определен в законоустановения минимум от 500 лв. и е достатъчен за постигане целите на административното наказание по чл. 12 от ЗАНН.

При правилно установена фактическа обстановка, на база извършен цялостен и обективен анализ на събраните доказателства, районният съд правилно е приел, че А. е нарушил забраната по чл. 16а ал. 2 от ЗЗШОС. По безспорен начин по делото е установено, че на конкретната дата и час касатора е озвучавал заведението за времето след 23:00 часа, като обекта се намира в зона със смесено предназначение и предизвиква шум в околната урбанизирана територия. Ето защо решението на районния съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

По разноските.

Ответникът по касация е направил искане за присъждане на разноски за юрисконсулт предвид изхода от делото и новоприетата разпоредба на чл. 63, ал.5 ЗАНН /Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г./, такива му се дължат. При определяне на размера на възнаграждение, съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./ и прие, че на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 80,00 лв.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.02.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 21 състав, постановено по НАХД № 408/2020 г.

ОСЪЖДА А. Б. А., с ЕГН [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ НА 07 РУ-СДВР сумата от 80,00 лв., направени по делото разноски за юрисконсулт.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.